

10th March 1955]

VIII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND VIII—Irrigation.

(2) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation and a sum not exceeding Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’

“ Sir, Demand VIII is for a grant from current revenues to meet expenditure on extensions and improvements to, and maintenance and repairs of, existing irrigation works. The bulk of the expenditure on irrigation comes under Demand XXXV relating to Capital Outlay on Irrigation. The cost of”

MR. SPEAKER:—“ Has the Hon. Minister moved both the demands together? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Yes, Sir.”

MR. SPEAKER:—“ Let him first move Demand VIII. After that, let some hon. Member move his cut motion. Then the Hon. Minister may move his other Demand.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ But, I would like to make a statement on both the Demands.”

MR. SPEAKER:—“ That is all right. Let the Hon. Minister formally move his first Demand, viz., Demand VIII.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation.’ ”

MR. SPEAKER:—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation.’ ”

SRI A. RATHINA GOUNDER:—“ Mr. Speaker, I beg to move—

‘ That the allotment of Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER:—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.’ ”

[10th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’ ”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழில் பேசுகின்ற . . . ”

MR. SPEAKER :—“ நான் கனம் மந்திரி அவர்களைப் பேசும் படி கூப்பிட்டிருக்கிறேன். ஏதாவதும் information வேண்டுமென்றால் முதலில் என்னுடைய chamber-ல் வந்து கூறிவிட்டு பிறகு நீங்கள் இங்கு கேளுங்கள்.”

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மண்ணாக்குடி தாலுக்காவில் இருக்கும் திருமணி ஆற்றுக்கு Drainage facilities ஐ அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கோரும் வெட்டுப்பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். I move—

‘ That the allotment of Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.’ ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, I wish to make a statement on both the Demands which I have just now moved.

“ Demand VIII is for a grant from current revenues to meet expenditure on extensions and improvements to, and maintenance and repairs of, existing irrigation works. The bulk of the expenditure on irrigation comes under Demand XXXV relating to Capital Outlay on Irrigation. The cost of establishments and tools and plant for the construction and maintenance of irrigation works comes under yet another Demand, Demand XXV and a portion, viz., Rs. 13,81,400 of the total demand under that head relates to irrigation. The effective total Demand under all these heads relating to irrigation comes to Rs. 9,41,07,500.

“ Sir, as the members are already aware, the Government have been following a very liberal policy in the matter of execution of irrigation schemes. Unlike the policy followed during the time of the Britishers when schemes were taken up as commercial

10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

ventures on the basis of the productivity tests, schemes are now being investigated and executed not solely on the basis of direct financial return on the capital outlay, but with due regard to the need for augmenting supplies of food and improving the well being of the people. Irrigation projects are now scrutinised primarily to ensure that there is water enough in a normal year to irrigate the area envisaged, that the soil is amenable to irrigated cultivation and that the quantity of additional food which can be raised by the project is commensurate with the outlay on the scheme. However, to avoid burdening the general tax payer with large interest charges on schemes which may yield a poor return, the prospective beneficiaries are requested to make reasonable voluntary contribution so that the capital cost does not exceed Rs. 300 per acre of land to be irrigated. Schemes costing over Rs. 300 per acre are also being taken in special cases, where the scheme would serve a backward area and afford protection to the people of that area during times of scarcity or this Government would thereby be utilising their share of the waters of inter-state rivers to the maximum extent possible. The Government are fully aware of the importance and necessity of the smaller schemes and are paying adequate attention to them. Bigger schemes are however taken up without detriment to the taking up of smaller schemes.

“ Our programme of irrigation development falls broadly under 3 categories, viz., a short term programme comprising small irrigation schemes called Grow More Food or Intensive Cultivation Schemes, Special Minor Irrigation Works and Tank Improvement Schemes—another programme of medium sized projects and a third kind, viz., long term programme of multipurpose projects.

“ Under the short term programme, primarily intended to augment our supplies of food as quickly as possible small irrigation schemes called ‘ Grow More Food Schemes ’ and later on called ‘ Intensive Cultivation Schemes ’ had been started even before the inception of the Five-Year Plan, but execution of such new schemes had to be stopped about 3 years back owing to the stoppage of Central subvention for that programme. A Special Minor Irrigation Programme was started in 1952–53 for execution of similar works under a different scheme of financial assistance from the Centre. Under the Grow More Food or Intensive Cultivation Programme this Government had sanctioned about 160 schemes at a total cost of nearly Rs. 2 crores. Almost all these schemes have been completed and the few remaining ones are under execution. All these schemes on completion will benefit a new extent of about 66,000 acres and an additional ayacut of about 81,000 acres under existing irrigation. In addition, the Special Minor Irrigation Programmes for 1952–53, 1953–54 and 1954–55 cover about 1,258 schemes estimated to cost nearly Rs. 158.35 lakhs and benefiting a total extent of about 1.8 lakhs acres of which about 49,400 acres is that area newly brought under irrigation

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]

The additional food production expected from the 1,258 schemes is 40,500 tons of foodgrains. Two hundred and eighty-four of these schemes have been completed up to January 1955.

“ In the short term programme is included what are called Tank Improvement Schemes. Even though I may be trespassing on the portfolio of my Colleague the Revenue Minister, I may be permitted to refer to what is being done in regard to Tank Improvement to complete the picture. Sir, we have inherited from our ancestors a large number of irrigation tanks which constitute a part of our real wealth. On account of long neglect and silting, many of these tanks have lost much of their original capacity and are unable to irrigate the registered ayacuts under them. The renovation of these tanks and restoration of their lost capacity are attended to under the Tank Improvements Scheme. The work is particularly important in respect of a large number of tanks in ex-zamindari areas taken over by the Government. The object of the scheme is to ensure adequate supplies to lands already growing irrigated crops by bridging the gap between the registered ayacut and the extent actually irrigated. Since the inception of the scheme in 1949, 2,259 works costing nearly Rs. 128 lakhs have so far been sanctioned and they are expected to irrigate nearly 2½ lakhs of acres mostly under the existing ayacuts. Only a few of these sanctioned works remain to be executed.

“ In the programme for Special Minor Irrigation Works which includes also Tank Improvement Schemes for fasli year 1955-56 (i.e., July 1955 to June 1956) it is proposed to include 475 ‘ continuation works ’ and 489 ‘ new schemes ’ costing in the aggregate Rs. 198.17 lakhs. The programmed expenditure on these during 1955-56 is Rs. 97.72 lakhs. It is expected that the proposed continuation works will all be completed by the end of 1955-56. A provision of Rs. 125 lakhs has however been made in the Budget Estimate for 1955-56 for works under the Special Minor Irrigation Programme including Tank Improvement Schemes as it might be possible to expand the programme and take up more schemes especially in the erstwhile zamindari areas during the year.

“ In the second category, viz., medium size projects, are 12 schemes all coming under the first Five-Year Plan. All these schemes are now under various stages of execution, except the Cauvery Delta Drainage Scheme which has already been completed. The total estimated cost of these schemes is Rs. 3,522 lakhs. The Malampuzha Reservoir Project costing Rs. 4 crores and expected to benefit 40,000 acres is nearing completion. Water has been let down during 1954 for an irrigation of 18,000 acres. The Government have recently sanctioned the execution of a right bank canal costing Rs. 75 lakhs for this project as part of the main project, the cost of the main project being enhanced by this amount. This new canal will stabilize irrigation of I and II crops

10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

on an extent of about 6,000 acres. The Manimuthar Project which is estimated to cost Rs. 5 crores is expected to be completed in 1958. The Mettur Canals Scheme costing Rs. 2.67 crores is expected to be completed in 1956. The execution of the Right Side canal of this Scheme which lies in Coimbatore District is nearing completion and the Left Side Canal to benefit the Salem District is under execution. Water has already been let down in the right side canal to irrigate an area of 7,200 acres in 1954. Work on the Amaravathi Reservoir Project costing about Rs. 3 crores has been commenced. The Vaigai Reservoir Project is being executed at a cost of Rs. 3.3 crores and will irrigate 20,000 acres lying mostly in areas which have been backward. It has since been decided that 10,000 acres should be in Thirumangalam taluk, 7,000 acres in Sivaganga taluk and 3,000 acres of percolation affected lands in the Periyar delta. The Walayar and Aranjar Projects each costing a crore of rupees and Mangalam costing Rs. 85 lakhs are small schemes expected to be completed by 1956. These projects are expected to benefit 24,000 acres of land. The Sathanur Project at a cost of Rs. 2.89 crores to irrigate 15,300 acres in North Arcot and 4,700 acres in Kallakurichi taluk of South Arcot and the Krishnagiri Project in Salem district at a cost of about Rs. 2 crores to benefit 7,500 acres have recently been sanctioned by the Government and their execution has just been commenced. Adequate provision has been made in the Budget for the execution of these projects during the next financial year (i.e., 1955-56).

“ In the last category of major schemes, viz., multi-purpose projects, there is only one, viz., the Lower Bhavani Project costing about Rs. 10 crores. The proposed ayacut is 207,000 acres in Coimbatore and Tiruchirappalli districts. The execution of this project is expected to be completed in 1955.

“ The total food production expected from these various schemes is of the order of 2.16 lakhs tons of food grains besides 14,700 tons of cotton.

“ From 1947-48 to the end of the current year nearly Rs. 30 crores have been spent on Capital Outlay on Irrigation in the areas comprising the present Madras State. In 1954-55 the provision under this head amounted to Rs. 6.71 crores. In 1955-56 an amount of Rs. 7.74 crores have been provided for under the head. Every year we are providing for a record figure and achieving progress in the field of irrigation accordingly. We should be proud of this achievement.

“ Almost all the schemes in the Five-Year Plan will be completed by 1956. There is still considerable leeway to be made in the field of irrigation. Therefore, besides pushing through the schemes on hand vigorously, this Government have proposed 8 schemes for the Second Five-Year Plan to begin from 1956-57. These schemes spread over the various districts in the State, are

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]

estimated to cost more than Rs. 10 crores and to benefit nearly 98,000 acres. The additional food production expected by the execution of these is of the order of 36,000 tons.

“ Sir, all these have been possible with the assistance given by the Government of India financially and in other ways. With the continued assistance of the Government of India we can expect that the Madras Government would be able to go a long way in extending irrigation to enable the ryots to secure better yields and a better standard of life. The co-operation and enthusiasm of the people of the State in fostering irrigation development have contributed in no small measure to our achievement in the field.

“ I am confident that the hon. Members will bear in mind the entire back ground I have stated while speaking on the cut motions and will assist the Government with their valuable suggestions in implementing the policy and programme outlined.

IV.—SWEARING IN OF A NEW MEMBER.

Sri Krishnaswami Gopalar was sworn-in.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND VII—IRRIGATION.

(2) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—*cont*

MR. SPEAKER :—“ I allot three hours for the discussion of this Demand and I fix ten minutes for each member who wants to speak on it. If I allow half hour for the Hon. the Minister to reply, will that be all right? ”

9-40
a.m.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I want to make a statement on the Lower Bhavani Project which I have already promised. I need 45 minutes.”

MR. SPEAKER :—“ All right.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ If we allot three hours for this Demand, then it means we have already taken twenty minutes. In that case, let us sit for half hour more.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. We will sit till two of the clock.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ I rise on a point of information, Sir. The hon. Minister has said in the course of his statement that the Government are going to take up ten new works under the Second Five-Year Plan. If he can give the names of those works, it will be very useful for the discussion.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Central Government have not yet approved the schemes and the whole matter is under consideration. Therefore how can I give the names? Besides, I have not got a list of those works with me.”

10th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister has not got the list. Sri N. Rathina Gounder will now speak.”

* SRI N. RATHINA GOUNDER :—“ மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களைப் பார்க்கும்பொழுது, சில திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரையிலும் சர்க்கார் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தும் கூட, சிலபெரிய அணைகள் கட்டியிருந்தும் கூட, காடாரம்பப் பிரதேசங்களிலே பரவலாக உள்ள குளங்களில், அவ்வப்போது பெய்யும் மழையைக் கொண்டு, தண்ணீர் நிரப்ப வசதி செய்ய கவர்ண்மெண்டார் தவறி விட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது நான் மிக மிக வருந்துகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“ ஏற்கனவே நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள பிரதேசங்களில், நீர்ப்பாசன வசதியை அதிகரித்துக்கொண்டு போவதைக் காட்டிலும் குடியானவர்கள் மானுவாரியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் இடங்களில் சுத்தமாக வரண்ட பிரதேசங்களில் அதிகமாகத் தண்ணீரைத் தேக்கி, குளங்கள் மூலம் நிலத்திற்கு நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்கும். அதிக மழை பெய்யாமல் குறைவாகப் பெய்யும் காலத்தில்கூட குளங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள கிணறுகளுக்கு ஊற்றுக்காணும்படி அமைத்து, ஒன்று இரண்டு வெள்ளாமைகளுக்காவது தண்ணீர் வசதி அளிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் உள்ள கரூர் தாலுக்கா மிகவும் வரண்ட பிரதேசம் அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. சர்க்கார், அங்கு நீர்ப்பாசனத்திற்காக சிலத்திட்டங்களைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கோரி ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல தீர்மானங்களை கரூர் தாலுக்கா விவசாய சங்கத்தின் மூலமாகவும், இதர ஸ்தானங்கள் மூலமாகவும் அனுப்பியிருந்தும் சர்க்கார் அதற்கு செலு சாய்காததைப்பற்றி மிக வருந்துகின்றோம். கரூர் தாலுக்கா அமைந்திருக்கிறபடி, அதன் நடுவில்—இரண்டு மூன்று சிறு நதிகள் ஓடுகின்றன. இருந்தபோதிலும், அவற்றில் ஓடும் நீரை தேக்குவாரற்று, காவேரியில் போய் சேர்ந்து தஞ்சாவூரில் ஏற்கனவே செழித்து இருக்கும் பிரதேசங்களை இன்னும் வளம் பெறச் செய்கிறதே ஒழிய அவைகள் உற்பத்தியாகும் இடங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்தத் தண்ணீரால் யாதொரு பலனும் ஏற்படவில்லை என்ற விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி கரூர் தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு பயன் படாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற ஆறுகளில் குடகனாறு ஒன்று. அது கரூர் தென் கோடியில் ஆரம்பித்து முதலில் அமராவதியில் கலந்து பிறகு வடக்கே காவிரி ஆற்றில் போய் சேறுகிறது. அரவக்குறிச்சி பிரிக்கா தென்கோடியில் பெத்தாச்சி நகரம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதன் அருகே குடகனாற்றின் அகலம் சுமார் 150 அடி இருக்கிறது. அவ்விடத்தில் ஒரு அணை கட்டவேண்டும். அந்த ஆற்றின் இரு புறங்களிலும் அடியிலும்கூட பாறைகள் அமைந்திருக்கின்றன. 400 சதுரமைல் விஸ்தீர்ணத்தில் பெய்கிற மழைத் தண்ணீர் பூராவும் இதன் வழியாகத்தான் ஓடுகிறது என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் கூட கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த நதிக்கு அணை கட்டி நீரைத் தேக்கினால் கரூர் தாலுக்காவில் அரவக்குறிச்சி, வெள்ளியனீர் பிரிக்காக்களில் உள்ள 10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாபு மென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் பெத்தாச்சி நகரத்திற்கு அருகே ஒரு பெரிய அணைகட்டவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, நங்காஞ்சி என்ற ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆறும் ஒரு சிறுறு. அதில் வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் ஓடாவிட்டாலும் மழை பெய்யும் காலத்திலாவது தண்ணீர் தலை கீழாக ஓடி முதலில்

[Sri N. Rathina Gounder] [10th March 1955]

அமராவதியில் கலந்து பிறகு காவிரியில் கலக்கிறது. அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசம் காடாரம்ப பிரதேசம்; ஜனங்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் வருந்துகின்ற பிரதேசம். அப்பிரதேசத்தில் 20-30 அடி ஆழத்தில்தான் கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைக்கின்றது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் அந்த நதியின் கரையில் அரவக்குரிச்சி பிரக்காவின் தென்கோடியில் 15,000 முஸ்லிம்கள் வாழக்கூடிய பள்ளப்பட்டி (Pallapatti) என்ற மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டு உள்ள ஒரு ஊர் இருக்கிறது. இந்த ஆற்றில் அணைகட்டினால், அந்தப் பிரதேசத்தில் சுமார், 1,000 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கச் செய்யலாம்; 15,000 ஜனங்கள் உள்ள அந்த Major Panchayat க்கும் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். ஆதலால், கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, நொய்யல் ஆறு என்ற ஒரு ஆறும் ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றில் ஒரு சிறிய அணைகூட கட்டப்படாமல், தண்ணீர் எல்லாம் காவிரியில் தான் கலக்கிறது. அந்த ஆறு கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா களுக்கு நடுவே எல்லையாக ஓடுகிறது. இந்த ஆற்றைத் தண்ணீரை தேக்கி புகளூர், பரமத்தி பிரக்காங்குக்குப் பாய்ச் செய்தால் ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர்களாவது நீர்ப்பாசன வசதி பெறும். இதையும் குறித்துக்கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக அமராவதிக்கு தற்போது சர்க்கார் அணைகட்டுகிறார்கள். அந்த அணையின் மூலம் உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் தாலுக்கா களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய Kulithalai தாலுக்கா எல்லை வரைக்கும் பரவியுள்ள கரூர் தாலுக்காவில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்துக்குகூட தண்ணீர் பாயும்படி ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. ஆதலால் எஞ்சிய தண்ணீரை (surplus water) கரூர் தாலுக்காவில் பாயும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அமராவதி ஆற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்களில் Bed Regulator-கள் கட்டினால் கரூர் தாலுக்காவில் இப்பொழுது ஓடிக்கொண்டிருக்கிற வாய்க்காலில் அதிகமாக நீர் ஓடச் செய்யலாம். ராஜபுரம், அனைப்பாளையம், ரங்கபாளையம் ஆகிய இடங்களில் Bed regulator-கள் கட்டாத காரணத்தினால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லையென்று கீழ் ஆய்கட்டுக்காரர்களும் (ayacutdars) மேல் ஆய்கட்டுக்காரர்களும் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

“அதற்கு அடுத்தபடியாக, பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலில் இப்பொழுது வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலை 8 அல்லது 9 அடி அகலத்திற்கு ஒரு கால்வாய்போல் வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வாய்க்கால் காவிரியிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அந்த வாய்க்காலை நெருங்குவரை கொண்டுவர அமராவதி ஆற்றோடு சேர்த்தால் போதுமான தண்ணீர் கிடைக்கும். புகளூர் பிரக்கார்பூராவும் பாயும். இதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“நாமக்கல் தாலுகா ஜேடர்பாளையம் அணைக்கட்டின் மூலம் ஓடும் ராஜ வாய்க்காலில் தண்ணீர் போதிய அளவு போகவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது (Bed regulator) கட்டப்பட்டதே ஒழிய, அங்கிருந்து ஆரம்பமாகி ஓடும் ராஜவாய்க்காலின் கரைகள் உயர்த்தப்படவில்லை அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் போதிய தண்ணீர்வந்து தண்ணீர் தட்டுதல் இன்றி பாயும். புகளூர் வாய்க்காலையும் ஜேடர்பாளையம் அணைக்கட்டோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டிருந்தோம். அதையும் சர்க்கார் கவனத்தின் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“கரூர் தாலுக்காவில் ஆறு பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்த குளங்களில் அமராவதி ஆற்றிலிருந்தும் குடகனாலிலிருந்தும் அப்போதைக் கப்போது தண்ணீர் நிரப்ப வேறு இருக்கிறது.

10th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

“அந்தக்குளங்கள்—

‘தாதம்பாளையம் குளம்

ஈசனத்தம் குளம்.

பாகநத்தம் குளம்.

வெள்ளி அணைகுளம்.

உப்பிடமங்கலம் குளம்.

வீரராக்கியம் குளம்.’

ஒரு குளத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அந்தத் தண்ணீர் அடுத்த குளத்திற்கும் போக வேறு இருக்கிறது. இம்மாதிரி அந்த இடம் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்த இயற்கை அமைப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு குறிப்பிடப்பட்ட ஆறு குளங்களிலும் தண்ணீர் நிரப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அரவக்குரிச்சியின் பக்கத்தில் ரங்கமலை, வெண்டன்மலை என்று இரண்டு மலைகள் இருக்கின்றன. கரூர் தென்கோடியும் திண்டுக்கல் வடகோடியும் சேறுமிடத்தில் அவை அமைந்திருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் குளங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அது ஒரு மேட்டுப் பிரதேசம் குளம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் அங்கும் குளம் கட்டவேண்டுமாய் நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அது மாத்திரம் அல்ல. அமராவதி ஆற்றிலிருந்து குடியானவர்கள் ஏற்றம் அமைத்து கவலை மாடு கட்டி தண்ணீர் இரைக்கும் சமயத்தில் அப்படி இரைப்பதற்கு உத்தரவு வாங்கிக்கொள்ள வில்லை என்று அவர்களிடமிருந்து முதல் வருஷத்தில் ஐந்து பங்கும், இரண்டாவது வருஷத்தில் பத்து பங்கும், மூன்றாவது வருஷத்தில் இருபது பங்கும் என்ற வகையில் பென்ஸ்டி போர்டு தண்டத்தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். எழை விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாத காலத்திலும் மழை இல்லாத காலத்திலும் ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொண்டு வேறு என்ன செய்யமுடியும். ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஜீவிக்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அந்த ஆற்றிலிருந்து கவலையடித்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அவர்களுக்குத் தண்ட வரி போடாமலும் இருக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI P. URKAVALAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்பாசன மானியத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நீர்பாசன வசதிக்காக சர்க்கார் ரூ. 1,52,91,800 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டின் நீர்பாசன வசதி எல்லா வற்றையும் செய்துவிடமுடியாது. மனித வர்க்கத்திற்கே நீர்பாசன வசதிதான் ஒரு ஜீவாதாரமானது. அது பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை கொஞ்சம் கூடப்போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நாம் எவ்வளவு ரூபாய் நீர்பாசனத்திற்கு என்று செலவு செய்கிறோமோ அவ்வளவு இதை செய்து நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறோம் என்பது அர்த்தம். ஆனால் இயற்கை இதற்கு நேர்மாறாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காலா காலத்தில் மழை பெய்யாமல் போகிறது. மழை இல்லாத இடங்களிலெல்லாம் விவசாய மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த மழை இல்லாத இடங்களிலெல்லாம் அணைக்கட்டுகளைக் கட்டவேண்டும். அப்படி அணைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அவ்விதமே செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“சங்கரன்கோயில் தாலுக்காவில் கீரியார் என்ற ஒரு அணைக்கட்டு திட்டத்தைப்பற்றி பேசப்பட்டுவருகிறது. அதை முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து வேலைசெய்து வருவார்கள் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அதை

10
a.m.

[Sri P. Urkavalan]

[10th March 1955]

எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நானும் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது அந்தக் கீரியார் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பத்து வருஷ காலமாகவே சங்கரன்கோயில் தாலுக்கா மக்கள் இந்தக் கீரியார் திட்டம் வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு மனுக்களை எழுதிக் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சங்கரன்கோயிலுக்கு வந்த போதெல்லாம்கூட அவரிடம் மனுக்களை சமர்ப்பித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை கவனிப்பதாகவே இல்லை. துரதிருஷ்டவசமாக அது நடைபெறாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கருணாகூர்ந்து சங்கரன்கோயில் தாலுக்கா மக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது சேர்த்து நடத்த வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மேற்படி தாலுக்காவில் வைலிமலையடிப்பட்டினம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது சுமார் நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு உடைந்து போனது, இப்பொழுதும் அது அப்படியே இருக்கிறது. உடைந்து போயிருப்பதால் அங்கு தண்ணீர் நிற்பது இல்லை. அதை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதை எடுத்து நடத்துவதாகவும் சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள். அந்தக் குளம் உடைந்துபோயிருப்பதால் அதற்கு வரும் கால்வாய்களெல்லாம் மூடிவிட்டன. அந்தக் கால்வாய்களை மராமத்து செய்தால் அங்குள்ள குளத்திற்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் வந்து அங்கு சுமார் 600 ஏக்கர் நிலங்களுக்குச் சாகுபடிக்கு வசதி ஏற்படும் என்பதாக சர்க்கார் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த வேலையைச் செய்யாமல் கைவிட்டு விட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் இந்தத் திட்டத்தை வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எங்கள் தாலுக்காவில் மற்றொரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது பம்பையாறு அணைக்கட்டு. அது ஒரு பெரிய அணைக்கட்டு. அதைக் கட்டினால் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் நன்சை சாகுபடிக்கு வரும். அதனால் அதைக் கட்டுவதற்கு சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மதுரை ஜில்லாவில் குன்னனூர் கிராமத்தில் அணைக்கட்டு கட்டியிருக்கிறார்கள். அணைக்குமேல் ஜாதி இந்துக்கள் சுமார் 50 மோட்டார் பம்புகள் வைத்து தண்ணீரை மாழலுக்கு விரோதமாகச் செய்வதால் மெஜாரிட்டி ஹரிஜன நிலங்களுக்குப் போகும் தண்ணீர் வசதியை தடுத்துவிட்டார்கள். இதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து ஷே பம்புகளை அப்புறப் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, the irrigation schemes in the State are classified under three heads, as stated by the Hon. Minister for Public Works, just now. They are short-term schemes, medium-sized schemes and multi-purpose schemes. Sir, I want to point out that the Government should give more emphasis to short-term schemes, that is, minor irrigation schemes. So far the Government have spent crores of rupees on major irrigation works and that is to be welcomed but no amount of major irrigation works can satisfy the vast requirements of our entire State. Only a larger number of minor irrigation works spread throughout the length and breadth of the country alone can satisfy the demands of the large peasantry in our country.

10th March 1955]

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

“ Sir, it is gratifying to know that this year a sum of one crore and twenty-five lakhs of rupees are set apart for special minor irrigation works. But this amount is a paltry amount when compared to the large requirements of the State. If the Government go through the cut motions that are given notice of by several hon. Members, they will find that the cut motions relate to several minor irrigation works to be executed in their respective constituencies. So the need for hundreds and even thousands of minor irrigation works is there. Especially in a country where rainfall is quite uneven, the necessity for minor irrigation works is all the more important. The importance of minor irrigation works will be felt both in dry areas and in areas where there is plentiful rainfall. In Malabar there is plentiful rainfall but, at the same time, they will find that Malabar is the most deficit area in the whole of the State. Why is it? Is it because the nature is not kind to Malabar? Is it because the soil there is not fertile? No, Sir. The Nature is kind to Malabar and the soil is also fertile. Yet Malabar, with all the rainfall that it gets, is still scarce in food-stuffs. Why is it? It is because that the rains that fell there are merely drained away into the sea and not utilised for irrigation purposes. One major irrigation scheme that was started in Malabar, namely, the Malam-puzha Project, is really beneficial to the Palghat taluk. But there are nine more taluks in Malabar and all of them are really in need of irrigation works. The people in those areas can be satisfied only if minor works are taken up for execution. In this connection, I would like to point out that the Malabar Kisan Sangham has submitted a resolution to this Government requesting them to take up a number of minor irrigation works in Malabar. I will just read out the names of a few of the minor irrigation works which have to be taken up for execution in Malabar—

- ‘ (1) Mambuzha sluice—Kozhikode taluk.
- (2) Pavon sluice—Kozhikode taluk.
- (3) Kannankara bund—Kozhikode taluk.
- (4) Eringallur thodu—deepening of—Kozhikode taluk.
- (5) Broadening and deepening of Conolly Canal—which passes through almost the entire length of the Malabar district—Kozhikode taluk, especially where it is narrow.
- (6) Mepayur Kundan Chira sluice—Kurumbranad taluk.
- (7) Marakadi thodu—deepening of—Kurumbranad taluk.
- (8) Avala sluice—Kurumbranad taluk.
- (9) Kizhinchairam tank repair—Kurumbranad taluk.
- (10) Nirmutti waterfalls scheme—Kurumbranad taluk.
- (11) Valiyanur Challi scheme—Kurumbranad taluk.
- (12) Palayad Puthan chira sluice—Kurumbranad taluk.
- (13) Kundayar thodu—Ponnani taluk.
- (14) Charuthodu scheme—Ponnani taluk.
- (15) Erikanthodu scheme—Ponnani taluk.
- (16) Kanthiravayal thodu—Ponnani taluk.
- (17) Ayani bund—Ponnani taluk.
- (18) Lift irrigation facilities in Ponnani taluk.
- (19) Sluice at Kotayi in Ponnani taluk.’

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [10th March 1955]

10-10
a.m.

“ Sir, I do not want to go on enumerating all the names. These minor irrigation works are required not only for Malabar but also for all the other districts. There are several tanks which have now been silted up and are not in a position to be utilized for irrigation purposes because of their long neglect under the British Government. Now, this Government should seriously take up the work of removing the silt and rendering these tanks useful for irrigation purposes. In Malabar there are several tanks, canals lakes and several other small streams. All these can be utilised for minor irrigation works. A double-fold purpose should be served by the minor irrigation works, namely, to drain away the excess water when rain-fall is plentiful and to utilise this water for irrigation purposes when the monsoon fails. This double-fold purpose has to be taken into account by the Government when minor irrigation works are considered. In Malabar when rainfall is plentiful, there are floods and all the crops are destroyed and when there is no proper rainfall they suffer from scarcity of water. Either way there is failure of crops. Therefore the minor irrigation works have to fulfil this double task of draining away the water when rain is plentiful and for storing them to be let out in times of scarcity. This aspect has to be gone into by the Government. The Government should chalk out a broad based programme which could be done only in consultation with the Kisan Sanghams and other local representatives. No amount of investigation by engineers or by Government officials will give a clue to the right type of minor irrigation work to be undertaken. Only, if the Government call a conference of those who are interested in irrigation works, namely, the Kisan Sanghams, the local representatives on the panchayats and district boards and also of the Legislature, could any good be achieved. A permanent District Irrigation Board must be constituted consisting of the above representatives and then only, as I said, the Government would be able to take up the minor irrigation works that are most necessary to the people. The Government might say that there is already the Project Advisory Committee. As far as Malabar is concerned, I can say that this Committee has never met and has never given any advice to the Government. The Government should either set up a permanent body as suggested by me or see that these Project Advisory Committees meet regularly and submit their reports to the Government on the minor irrigation needs of the people. Then only the Government can really help the peasants who are suffering very much.

“ Then I come to the question of inter-State irrigation schemes. The Hon. the Minister for Finance had stated in his Budget speech that the water resources of our State were almost exhausted and that there were only the inter-State schemes to be taken up and that for this the help of the Government of India and that of the sister States was necessary. In this connection I would like to mention an irrigation system in the Travancore-Cochin State. There is already the “ Peeshi ” scheme bordering the Malabar district which has got an abundant supply of water and they can spare some to our

10th March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

State if only our State Government negotiates with the Travancore-Cochin Government. The Chowghat and Nattika firkas of Ponnani taluk will be benefited very much by this scheme. There is the scheme near the Nemmara village in Travancore-Cochin State, that is, on the border of the two States. If only the two State Governments take up the scheme it can be worked out successfully. I hope that this Government will start negotiations in this regard.

“ Then there is the Meenakarai Project in Palghat taluk. I think this Project is not going to be taken up even under the Second Five-Year Plan. If this scheme is taken up the Kollengode firka in Palghat taluk will stand to benefit. Malabar is a district which is affected by water scarcity though it has a very high rainfall because all the rain water is drained into the sea. This Meenakara Project will stabilize cultivation and will enable double cultivation to be carried on in the whole of the Kollengode firka and in certain places three crops can also be raised. In view of what I have said, I hope this Government will take up this scheme. I hope the Government will also lay more emphasis on minor irrigation works and will consult local non-official bodies in this matter.”

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand for Irrigation, I wish to submit a few words with reference to the urgent needs of my constituency after making some general observations. Irrigation has been given the topmost priority in the First Five-Year Plan as could be seen from the various sums allotted for the major projects. It is a matter of gratification that our State had forestalled the Plan Projects. Even before the Plan was put into operation, several useful schemes had been taken up by our Government and as part of the Plan also our Government have been proceeding with these works. In this manner several important works like the Lower Bhavani Project, etc., have been either completed or are under execution. There is also progressive provision made in the budgets from year to year and this year we find that a provision of about nine crores of rupees under ‘ Irrigation ’ and ‘ Capital Outlay on Irrigation ’ has been made.

“ Sir, I wish to lay particular stress on a matter which was mentioned in the Governor’s Address and also in the Hon. the Finance Minister’s speech, namely, that on the side of irrigation we were almost at the end of our resources in respect of dependable water sources. This is a matter which requires careful investigation and closer scrutiny. I had also an occasion to speak on this during the debate on the Governor’s Address but I would like to submit now that in the view of eminent engineers we have not reached the end of our resources as expressed by the Government. These engineers seem to opine that there is vast scope and to put it in the words of the engineers themselves ‘ there is a fairly good prospect of augmenting the irrigation potential, be it by way of additional extent or by improvement of duty or by double crop and so on.’ This is exactly the opposite of the point of view that was expressed by the Hon. the Minister for Finance in his Budget speech.

[Sri S. Venkatarama Ayyar] [10th March 1955]

This is a matter which requires a thorough examination for, as it is, there is ample scope for utilising the waters of the Cauvery to a greater extent. As observed by the engineers, I would say the extent of cultivation can be improved, the duty that is now given can be improved and the lands can be brought under the double crop system. In these three ways we may have intensive cultivation and also bring a larger extent of land under cultivation.

10-20
a.m.

“ With reference to this I would submit that the Cauvery-Mettur Project ayacut which was intended to irrigate about 3 lakhs acres of land, now irrigates only 220,000 acres, approximately—I may be incorrect in some particulars. Whatever it is, it has not yet exceeded the designed ayacut for which it was intended at its inception. Now, as it is, even for irrigating the 220,000 acres of land, that is a problem, for, there is no sufficient supply of water to the tail-end villages and that is a vexed problem. It always the case that there is much water in the upper reaches, in the upper channels, sluices, etc. So much so, a large quantity of water is wasted there and the tail-end villages do not get sufficient supply. It is always said by the Engineering Department and the Government that it would be so with tail-end parts. This stigma of ‘ tail-end villages ’ and meagre supply of water to them should be remedied at some stage or other. What is the use of saying that they are tail-end villages? Government are levying land revenue, they are collecting water rate and if it is a question of saying ‘ tail-end villages ’ and supply could not be effectively given to them, then the Government would do well to stop collection of water rates and land revenue. When the ayacut is designed to irrigate 3 lakhs of acres, what is the use of saying that the condition of a part should be as it is? As a matter of fact, some improvements should be made to the channels running through those villages. There is no use simply dubbing them as tail-end villages. The Government and the Engineering Department should tackle the problem at the proper level so that supply to tail-end villages would be copious.

“ If even at the beginning of the freshes water is let in and supply is made to tail-end villages, they will be in a position to fill up their tanks and water may be given to upper reaches afterwards; and there will be ample water for them. This problem should be solved at a very early date, so that it may not be there for all time to come.

“ The Engineers have observed that duty can be improved. It is a technical matter, it works out this way: In the old delta of Tanjore district, the duty as it is is that a given quantity of water is to irrigate about 40 acres of land; but at the same time for the new Cauvery-Mettur Project area, they have laid down, that the same quantity of water is to irrigate about 70 acres of land. That at once clearly shows that the supply of water is meagre for the new ayacut; while in the old delta water is in abundance, in the new Cauvery-Mettur Project area it works out a great hardship to the ryots. That has been represented to the Engineering Department and to the Government several times, but nothing has been done. Further

10th March 1955] [Sri S. Venkatarama Ayyar]

the Cauvery-Mettur Project area being a new delta area, the soil there is not fit enough to retain moisture as in the old delta where there is moisture already and the water is retained naturally. Therefore the table should be reversed. The same quantity of water must irrigate in the new area about 40 acres and 60 to 70 acres in the old delta. I have no quarrel with the old delta. Let them have 40 acres basis. But what I submit to the Government and the Engineering department is that the duty should be improved so far as the Cauvery-Mettur Project area is concerned in this way.

“ Another question with reference to this Cauvery delta is this. It is rather a lay observation. It is said that at the source where the Cauvery and Coleroon branch off, the Grand Anicut Canal also takes off, it is silted up with sand and it is removed every year and Government spend a few thousands of rupees on it. It is not good. The problem must be solved and some permanent remedial measure must be taken to see that the canal does not get sandy and silted up. If it is not done, naturally supply of water will be meagre when it enters the Grand Anicut Canal. I would request the Government to see that a permanent remedial measure is taken up. This is only a lay view that I am presenting to the Government, but I would request them to examine this.

“ With reference to the waters of jungle streams, I wish to make one or two observations. We have got a number of streams outside the delta, so far as Tanjore is concerned. I do not know what the conditions are in other districts. Outside the Cauvery delta—in the delta itself about 15 lakhs of acres are irrigated by it—there are rivers, jungle streams. In Pattukottai taluk, we have the Agniyar and Maharajasamudram and in Aranthangi taluk, we have the Vellar and Narasinga cauvery. The waters of these jungle streams are going to waste and they enter the Bay of Bengal. We can harness these waters. I understand that some such proposal is engaging the attention of the Government. How far my information is correct I do not know. At times of freshes and floods in these streams the water is so much, that huts and houses on their banks are washed away; people could not cross from one side to another. If the waters of these streams are harnessed, those areas could be improved. Before the advent of the Cauvery-Mettur Project we had originally mud dams put across these streams and water was stored in the rivers and eris. But now a scheme may be devised by which the waters of these jungle streams could be harnessed and they may be supplied so that tanks and eris could be filled up by villages and it will supplement Cauvery-Mettur Project water also. It is gratifying to note that in the recently taken over Inam and Zamin villages, improvements to tanks, etc., have been carried out by the Government. Similarly, I submit that work should be systematised, and that a scheme may be prepared so that the tanks and eris are filled with the waters of these streams and repair work is done systematically and the water of the streams are not allowed to run to waste.”

[10th March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—" I would also submit"

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is over."

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—" One minute, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" I cannot allow even one minute, more."

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—" Just half a minute, Sir, I will finish. I also submit that the Olavayal channel may be extended. The Neyveli scheme—not the Neyveli of lignite fame in South Arcot but the Neyveli village in Pattukottai taluk—which is already pending with the Government for supply of water by electric pump system for which estimates have been prepared, may be taken up soon so that the scheme may be an accomplished fact."

10-25
p.m.

* SRI R. KUPPUSWAMI :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் நீர்ப்பாசன திட்ட மான்யத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். கோவை தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் மேற்கொண்டு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். கோவை தாலுக்காவில் மேல்புரம் மலைகள் அடர்ந்த பிரதேசம். அது கனம் மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு முக்கியமாக ஒரு நதிதான் ஓடுகிறது. அது நொய்யல் நதி. இந்த நதி சம்பந்தப்பட்ட பல குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் குளங்களை பழுது பார்த்து பல வருஷங்களாகின்றன. பழுது பார்க்கப்படாமலேயே பல குளங்கள் சீர்கெட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அதனால் தண்ணீர் வரக்கூடியகாலங்களில் அதில் தண்ணீர் தேங்காமல் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதுவரையிலும் சர்க்கார் எந்த விதமான ரிப்பேரும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகள் மட்டும் தங்களுடைய சொந்த அக்கரையின்போரில் ஏதேர் மண்ணை வெட்டிப்போட்டு தண்ணீர் தேங்கிநிற்க வசதி செய்து கொள்ளுகிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் கோவைக்கு வந்தகாலத்திலும் விவசாயிகள் மகஜர்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அந்தக் குளங்களை ரிப்பேர் செய்யவேண்டும் என்று கோரி இருக்கிறார்கள்.

" தவிர அங்கு பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அங்கு சித்தரைச் சாவடி என்ற கால்வாய் இருக்கிறது அதற்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான ரிப்பேரும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அங்கு பெரிய கால்வாய் ஒன்று இருந்தது. அது தூர்ந்துபோய் வெறும் ditch ஆகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பாசன வசதி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன் அதாவது வெள்ளைக்கார சர்க்கார் இருந்த காலத்தில் சுமார் 80 வருஷங்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், அங்கு இடம்புரி, வலம்புரி என்ற இரண்டு வாய்க்கால்கள் நொய்யல் நதியிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தன. இடபுரியைச் சேர்ந்தவர்கள் பணக்காரர்கள், வலம்புரியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏழைகள். வெள்ளைக்கார சர்க்கார் காலத்தில் பாசன வசதிக்கு என்று இடம்புரி வாய்க்காலின் ஆயக்கட்டுதாரர்கள், தங்களுடைய பணத்தை செலவழித்து வலம்புரி வாய்க்காலுக்குப் போகும் தண்ணீரை தடுத்து இடம்புரிக்கு திருப்ப வேண்டும் என்று சொல்லி ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று பாசன வசதி உரிமையை அடைந்தார்கள். வலம்புரி விவசாயிகளுக்குப் பணம் இல்லாத காரணத்தாலும், அவர்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இது நடந்திருக்கிறது. இப்பொழுது சுதந்தர

10th March 1955]

[Sri R. Kuppuswami]

சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. அதுவும் மக்கள் சர்க்கார். வலம்புரி வாய்க்காலின் பாசனக்காரர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படி செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் அதை மிகவும் வரவேற்பார்கள். தண்ணீர் வரும் காலத்தில் அந்தத் தண்ணீரை குளங்களில் நிரப்பிக்கொண்டும், கிணறுகளில்—தேக்கிக்கொண்டும் விவசாயம் செய்வார்கள். இதை சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அப்படி அதிக வெள்ளம்வரக்கூடிய காலத்தில் மட்டும் கிணறு பாசனத்திற்கு வசதிசெய்து கொடுத்தாலும் கூட அதை அவர்கள் வரவேற்பார்கள். கோயமுத்தூர் தாலுகாவில் கிணறுகளை நம்பி விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பழைய ரிக்கார்டுகளை பரிசீலனை செய்து வலம்புரி வாய்க்காலுக்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் வரும்படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்குத் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடுசெய்தால் அதை அங்குள்ள விவசாயிகள் வரவேற்பார்கள்.

“நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் சிறு திட்டங்கள் பெரிய திட்டங்கள் என்று இருக்கின்றன. பெரிய திட்டங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்றுவதை நான் வரவேற்கிறேன். சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்காருக்கு இன்னும் அதிகமான அக்கறையும் கவனமும் ஏற்படவேண்டும். கிணற்றுப்பாசன வசதியை நம்பியிருக்கும் சிறு சிறு ஏழை விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரி சிறு பாசனத் திட்டங்கள் பயன்படும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள மலைப்பிரதேசங்களில் சிறு சிறு ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி குழாய்க் கிணறுகள் மூலமாக சிறு திட்டங்களின் அடிப்படையில் அவைகளை நிறைவேற்றினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி கிடைக்கும்ென்று நம்புகிறேன்.

10-32
a.m.

“தடாகத்திற்கு மேற்கே சிறுவாணி எஸ்டேட் மலையில் ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இருக்கிறது. ஒரு சில லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து அங்கு ஒரு திட்டத்தை சர்க்கார் ஏற்படுத்தவார்களானால் கோயமுத்தூருக்கு வடக்குப் புறமுள்ள கிராமங்களாகிய பீளமேடு, சிங்கநல்லூர் ஆகிய மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர்வசதி ஏற்படும். கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் வசதி ஏற்படும்.

“ஆனைமலை பிரக்காவிலே பரம்பைக்குளம் என்ற ஒரு பெரிய திட்ட இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சென்ற வருஷத்திய பட்ஜெட்டின் போது பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றினால் கோயமுத்தூர் பகுதியில் பொள்ளாச்சி, பல்லடம் தாலுகாக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே, பரம்பைக்குளத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மழை பெய்யும் காலத்தில் பள்ளங்களின் வழியாக தண்ணீர் வரும் போது காட்டாறுகளில் தண்ணீர் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீரை ஆங்காங்கு தேக்கி விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அனுசூலமாக இருக்கும்.

“சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்ட (minor irrigation) வேலைகளெல்லாம் நடைமுறை வருஷ பட்ஜெட்டில் 75 லட்ச ரூபாயிலிருந்து 125 லட்ச ரூபாய் வரைக்கும் செலவு செய்யப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோயமுத்தூர் தாலுக்காவில் எந்தவிதமான செலவுகளும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“குளங்கள் நீர்ப்பாசனவசதியிலே இரு இலாகாக்களுக்கும் இடையே சிறு தகராறு இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக பாசனவசதி கிடைப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், மராமத்து ரெவினியூ ஆகிய இரு இலாகாக்கள் இரண்டும் சேர்ந்து பாசன வசதியை உண்டாக்க வேண்டிய ஒரு கொள்கை சர்க்காரிலே இருக்கிறது. மராமத்து இலாகாவுக்குச்

[Sri R. Kuppuswami]

[10th March 1955]

சென்றால் ரெவினியூ இலாகாவைக் கேட்டுக்கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ரெவினியூ இலாகாவுக்குச் சென்றால் மராமத்து இலாகாவைக் கேட்டுக்கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு குளங்களிலே தண்ணீர் இல்லாத காலத்திலே தண்ணீர் வேண்டுமென்று பார்க்கும்போது இரண்டு டிபார்ட்மெண்ட்களுக்கும் ஒத்துவருவது இல்லை. இதனால் சரியான பருவகாலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்காமல் பயிர்கள் காய்ந்து போகின்றன. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும், மராமத்து டிபார்ட்மெண்டுக்கும் கடிதப்போக்குவரத்துகள் நடப்பதில் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றன. விவசாயம் செய்யும்போது காலாகாலத்தில் பாசனத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைத்தால்தான் பயிர்கள் சரியானபடி வளர்ந்து, அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும். விவசாயிகளுக்கும் நல்ல பலன் உண்டாகும். இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுக்கும் இணக்கமான உறவு ஏற்பட்டு, இரு இலாகாக்களும் சேர்ந்து தண்ணீர்விட்டால்தான் நல்ல நிலைமை ஏற்படும். ஒன்று ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட் கையில் இந்தப் பொறுப்பைவிட வேண்டும். அல்லது மராமத்து இலாகாவின் கையில் பொறுப்பை விட்டு விடவேண்டும். இரண்டு இலாகாக்களும் இணக்கமாக செயலாற்றாத ஒரு காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதன் பொறுப்பை ஒரே ஒரு இலாகாவிடம் விட்டுவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்தால் கோயமுத்தூர் ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, the Hon. the Minister for Finance in his speech hinted the necessity for inter-State co-operation in matters like Irrigation and Electricity. Not only in these fields, but in various other fields also inter-State co-operation is necessary. The units of the Indian Union are not independent. Now, we cannot claim that as between the various States, there exists that amount of goodwill and harmony which will be helpful mutually. Even India and Pakistan face grave problems. That shows our limitations in dividing what nature has made into one.

“ Sir, from the speech of the Hon. the Public Works Minister we are glad to note that commercial mentality has been given up in the field of irrigation. It was good to the successors of the East India Company to view even Irrigation schemes as a commercial proposition. Now, it has been proved by the various schemes which this Government have been undertaking that the Government's aim is to improve the condition of the people in the various areas. The capital invested per acre in the case of the Lower Bhavani Project seems to be Rs. 438. In the case of the Malampuzha Project it is Rs. 915, in the case of the Manimuthar Project it is Rs. 1,990, in the case of Araniar it is Rs. 3,116 and in the case of Krishnagiri it is Rs. 2,453. This shows that the Government, without regard to profits, have been undertaking these projects to improve the conditions of the people. But for this, we could not have hoped for the Malampuzha Project. I am glad that the Government have made provision for the execution of the right bank canal also this year. Sir, the Kanjarapuzha Project is one of the major projects that has been investigated and found technically feasible. I hope that it will be given priority in the Second Five-Year Plan at least, inasmuch as it is intended to serve one of the most backward areas in the district.

10th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

“ Sir, much has been said of minor irrigation works and I also plead for them. If Malabar has not obtained its proper share in this field, it is probably not due to the fault of the Government. However, I will lay the blame at the door of the Government to this extent, viz., that they have not been taking proper preliminary steps so that minor irrigation works could be effectively executed in Malabar. It has been often brought to the notice of the House, the Hon. the Minister for Land Revenue and others that certain conditions exist in Malabar which prevent the Government from making some improvements to the tanks and other minor irrigation sources. For instance, every tank has an owner, but it is registered as unassessed in the revenue registers. So, the Government are not able to advance loans for the purpose of improving the tanks. This Government have not rectified another mistake with regard to private enterprise in the case of minor irrigation sources. Now, the Government levy a water cess of Rs. 7-8-0 or Rs. 11. But it has been pointed out on the floor of the House that as much as Rs. 50 per acre is levied as water rate in the case of private irrigation sources. Besides the high water rate, the owners, because of mutual jealousies and personal enmity, refuse to let water to the adjoining fields. What is the result? Society suffers. There-fore, just like the control imposed by the Government on private forests and the many restrictions they have placed on the individual's activities in this regard, we have been pressing for some kind of legislation to control and direct private irrigation sources in Malabar to be put to proper use. I was told that there was even a private Bill for the purpose I am referring to now. But in spite of repeated requests, the Government are not able to apply their mind seriously to this question. I hope that at least in future, the Government will see to it that this is done so that minor irrigation works, which are the crying need of the people in that part of the State can be effectively met. 10-40 a.m.

“ When we think of irrigation we are reminded of one thing. As one other hon. Member has already said, we have in certain places what is called the punjakol cultivation, that is, where water has to be pumped and the paddy sown. Large areas in the Ponnani taluk come under this group. But pumping is controlled by a few monopolists and they charge exorbitant rates for pumping water to the fields. Some scheme should be drawn up either on the co-operative model or at a Governmental level for pumping this water at cheap cost so that the ryots may get a reasonable return from the land. This matter has also been brought to the notice of the Government repeatedly. Sir, like the backward people, backward areas also have to be developed and it is a good sign that the Government are thinking in this direction. When substantial sums of money are set apart for minor irrigation works, the Government should see that the West Coast is not neglected because under the conditions obtaining there, it is not quite feasible to think of big projects. I lay great emphasis on this point because big projects are not feasible and not only that, they also cost heavily. Then, Sir, when we have inter-State projects, we

[Sri M. Narayana Kurup] [10th March 1955]

must think of areas which are contiguous and where such projects are also possible of execution. I understand that a scheme called the Barapole scheme is to be started in south of Coorg as a multi-purpose project for generation of electricity and also for irrigating an ayacut of 30,000 acres in Malabar. In considering such schemes, I would like to emphasise the point that each State must have its share of returns and also must collectively benefit the people of both the areas. It must be especially so when we think of undertaking big schemes with the advice and help of the Government of India."

V.—PRESENTATION OF A PETITION TO THE ASSEMBLY.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, the Malabar Kisan Sangham, the premier Kisan organisation of Malabar with more than 80,000 members, has resolved to request the hon. Members of this House to consider the special conditions prevailing in this part of the State. It has sent in a petition to the Assembly, dated 7th March 1955 in which it invites the attention of the hon. Members to the fact that the projects of Malam-puzha, Valayar, Mangalam and Cheramangalam when completed will benefit only the southernmost taluk of Palghat and that the other parts of Malabar where the rain and river water now runs waste into the sea do not stand to gain by these projects. Periodic damages are caused by widespread floods which are not all controlled. So, a special conference was convened on the 1st and 2nd of September 1954 to consider the special features of Malabar in this respect and the delegates authorized the Secretary of the Sangam to submit a petition to the Assembly and invite the attention of hon. Members of the House to those special features. It suggests in its petition that the following schemes may be taken up immediately :—

- (1) Padannapuzha Chira, Kasargod taluk,
- (2) Kattampally Dam, Chirakal taluk,
- (3) Vallikil sluice, Chirakal taluk,
- (4) Puthan Chira, Kuttikol, Chirakal,
- (5) Vallur sluice, Chirakal,
- (6) Parapuvayal Chira, Chirakal,
- (7) Deepening of Tallyil Kunhu Kulam, Andur, Chirakal taluk,
- (8) Dykes on the river banks of Valarpatnam river to prevent erosion and floods,
- (9) Ummanchira Puzha sluice, Kottayam taluk,
- (10) Mepayur kundan Chira sluice, Kurumbranad taluk,
- (11) Marakadi Thodu, deepening of, Kurumbranad taluk,
- (12) Avala sluice, Kurumbranad taluk,
- (13) Kizhinchanam tank repair, Kurumbranad taluk,
- (14) Nirmutti waterfalls scheme, Kurumbranad taluk,